

Grindsted Kirke

Søndag d. 19. maj 2019 kl. 10.00

Steen Frøjk Søvnald

Konfirmation

Prædiken til 4. søndag efter påske, Joh 16,5-15. 1. tekstrække.

Salmer

DDS 478: Vi kommer til din kirke, Gud

Prince of Peace

Ren og retfærdig

- - -

DDS 192: Hil dig! Frelser og Forsoner

DDS 484: Du, som vejen er og livet

DDS 787: Du, som har tændt millioner af stjerner

Tekstlæsninger

GT-læsning: Ez 36,26-28

Dette siger Gud Herren: »Jeg giver jer et nyt hjerte og en ny ånd i jeres indre. Jeg fjerner stenhjertet fra jeres krop og giver jer et hjerte af kød. Jeg giver jer min ånd i jeres indre, så I følger mine love og omhyggeligt holder mine bud. I skal bo i det land, jeg gav jeres fædre; I skal være mit folk, og jeg vil være jeres Gud.«

Epistel: Jak 1,17-21

Alle gode og fuldkomne gaver kommer ned fra oven, fra lysenes fader, hos hvem der ikke findes forandring eller skiftende skygge. Efter sin vilje fødte han os ved sandhedens ord til at være en førstegrøde af hans skabninger. Det skal I vide, mine kære brødre: Enhver skal være snar til at høre, men sen til at tale, sen til vrede, for et menneskes vrede udretter intet, der er retfærdigt for Gud. Aflæg derfor al urenhed og al den megen ondskab, og tag med sagtomdighed imod det ord, som er indplantet i jer, og som kan frelse jeres sjæle.

Prædiketekst: Joh 16,5-15

Jesus sagde: »Nu går jeg til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? Men fordi jeg har talt sådan til jer, er jeres hjerte fyldt af sorg. Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer. Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt. Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer.«

PRÆDIKEN

Jeg har tænkt på en ting i forbindelse med i dag: Har I fået ryddet op til dagen?

Forældrene har sikkert styr på det, så jeg tænker mest på konfirmanderne og jeres værelser. Mange af jer holder festen ude, og så er det ikke sikkert, I har fået gjort en

masse ved det. Men holder vi en fest hjemme eller får gæster, så er det rart at få ryddet op inden de kommer.

Det er egentlig temaet i dag. At få ryddet op – ikke bare på værelset eller i huset, men få ryddet op i forhold til Gud. Og her mener jeg ikke bare at få fejlet noget ind under gulvtæpperne, men helt ryddet op og gjort alting lysende og skinnende klart. Det kan Guds Ånd hjælpe os med, og gennem de lidt knudrede vers, vi har hørt, gemmer sig dyre sandheder.

Det er meget heldigt, at vi skulle høre om Helligånden i dag. Jeg sagde til konfirmanderne for et par gange siden, at det med Helligånden og pinse var en af de ting, vi ikke er kommet meget ind på – i øvrigt sammen med ca. 10.000 andre ting, vi heller ikke har nået, for troens verden er så uendelig stor, at vi kunne blive ved. Det er også blot én af grundene til at vende ind forbi kirken i ny og næ til en gudstjeneste, måske en rytmisk – for konfirmationen markerer ikke slutningen på kirkegang, men begyndelsen eller fortsættelsen. Der er så mange gode ting, vi deler i kirkens rum, som man reelt set ikke hører om andre steder.

Fx omkring Helligånden, Guds Ånd, hvem er han? Det lyder måske lidt luftigt, men i virkeligheden handler det med Helligånden om det mest erfaringsnære og konkrete ved troen på Jesus.

Det ord, der faldt mig ind, da jeg forberedte mig, var ordet ”projektør”. Helligånden er en projektør, der sætter sit spotlight lige præcis de rigtige steder. Jeg har taget en projektør med i dag, en lille lommelygte, som alligevel godt kan illustrere, hvad jeg mener. Det var også derfor, jeg talte om at få ryddet op. En lommelygte kan få skidt frem i lyset, noget som vi måske ikke engang kunne se før. Hvis jeg lyser heroppe, kan jeg måske også få øje på et par nullermænd, som kirketjenerne ikke har fået øje på – selv om deres blik for sådanne ting er meget skarpe.

Guds spotlight, Helligånden, lyser på os. Og her har vi også grunden til, at mange undlader at gå i kirke og måske endda beskæftige sig med Gud. "Han holder øje med mig! Jeg kan ikke gemme mig – og jeg vil ikke konfronteres med de skjulte sider af mit liv".

Vi har alle sammen noget, der er privat for os. Ting, vi ikke siger til andre – heller ikke til de allernærmeste. Det kan være noget, som gør ondt, dybe følelser af smerte – eller glæde, oplevelser vi ikke vil have frem, eller ting vi har dårlig samvittighed med. Hvis vi går tilbage til barnetiden, til tiden på billederne, vi så inden gudstjenesten, så var det nok anderledes – men i hvert fald i konfirmationstiden er det slut med den fulde åbenhed. Der er ting, man ikke taler med forældre om – og jeg kan også afsløre, at det gælder også den anden vej!

Det store spørgsmål er: Hvad med Gud? Jo, Gud kender os. Vi har været en del inde på det til præst og læst Sl 139, hvor kong David siger til Gud: *Du ved, om jeg sidder eller står, på lang afstand er du klar over min tanke; du har rede på, om jeg går eller ligger, alle mine veje er du fortrolig med.* For Gud er vi som glas, og Helligåndens projektør kan lyse lige igennem os. "Uha-da", kan vi tænke, "det lyder ikke rart". Og jeg vil også sige direkte: Med mindre man ønsker at blive gennemlyst og fuldstændig kendt, kan det ikke anbefales at tro på Jesus. Jeg kan så samtidig fortælle, at vi alle sammen i forvejen er kendte af Gud helt igennem. Alle vores tanker, alt hvad vi har gjort, alt hvad vi har sagt, det kender Gud. Men det gør en forskel, om det er en ond eller god magt, der kender os. Om vi både er kendt og elsket.

En har sagt:

At være elsket uden at være kendt er overfladisk.

At være kendt uden at være elsket er vores værste frygt. Vi tænker: "Hvis de kendte mig helt igennem, så ville de ikke have noget med mig at gøre."

At være kendt og elsket er guddommeligt – og ikke underligt, for her er vi ved Guds kærlighed. Gud kender os helt igennem. Vi er som glas for ham. Men han elsker os også helt igennem. Ved vi, hvad det betyder?

At være kendt fuldstændigt og elsket helt igennem er måske det, som menneskehjertet længes mest efter, og det kan kun Gud. Jeg beklager at måtte sige det, og jeg ved, konfirmanderne bliver meget overraskede nu – ironi kan forekomme – men selv jeres forældre er rent faktisk ikke fuldkomne. De har lagt sig i selen, de har givet alt, hvad de havde de sidste 13-14 år, men selv de kan ikke præstere en fuldkommen kærlighed. Det kan alene Gud. Han kender os helt igennem og han elsker os fuldkomment.

Helligånden sætter sit spotlight på os. Jesus siger, at han skal overbevise verden om synd, om dom og om retfærdighed.

Ja, om synd. Han fortæller os, hvad vi har gjort forkert og siger, at vi inderst inde slet ikke vil tro på Jesus. Vi holder os helst væk. Han fortæller os, at vores hjerte er et stenhjerte, der kun ved ham kan blive til et kødhjerte, der banker med tro og tillid til Gud. Men er det kærlighed at fortælle os det? Ja, hvis det er sandt, så er det kærligt at bringe det frem i lyset.

Han fortæller om dom. Dom er et negativt ord, og vi kan frygte for det, vi i Trosbekendelsen siger, at Jesus "skal komme for at dømme levende og døde". Her fortæller Helligånden, at det menneske, som tror på Jesus, ikke skal frygte, for *denne verdens fyrste er dømt*. Djævelen modtog sin dødsdom på korset, da Jesus gav sit liv for os. Kan vi så ikke blive dømt af Gud? Jo, uden for troen på Jesus er der dom – kun dom, kun død. Men i troen på ham er der inden dom – kun frelse, kun liv. Derfor er I konfirmanders "ja" i dag så vigtigt – og i virkeligheden er vores alles "ja" vigtigt. Så når konfirmanderne bliver spurgt: "Vil du konfirmeres i den kristne tro", og de svarer "ja", så svar "ja" med dem. "Ja", jeg vil også konfirmeres, bekræftes,

velsignes. Til sidst i gudstjenesten får vi nemlig alle sammen velsignelsen, som vi kan leve hver dag på.

Helligåndens projektør peger på os og vil have disse ting til at stå lysende klart for os.

Men Helligånden drejer også projektøren væk fra os – og her er en af de mest befriende ting ved den kristne tro: Den handler ikke om os! Det er ligefrem titlen på en bog, som jeg kan anbefale: "Det handler ikke om os". Nej, for det handler om Jesus.

Vi hørte før: ...når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden .... Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer.

Ja, Helligånden sætter projektøren på Jesus og på det, han har gjort. Han er død på korset for mig og har båret alle mine synder, alle dem, Helligånden lige har peget ud for mig. Og så er det så befriende ikke at skulle være i centrum og i fokus. Bare tænk på konfirmationen. Jo, det er fedt nok med en enkelt dag i rampelyset, men ingen af os har lyst til, at hver dag skal være sådan – undtagen lige det med gaverne...

Helligånden vil vise os, at vi har noget meget større at leve for end bare vores egen navle. Vi har noget meget større at tro på en os selv og andre mennesker, nemlig Gud, der ofrede det største han havde, sin egen søn, for at gøre os retfærdige. Vi har noget meget dybere end vores egne tanker og forestillinger, nemlig Guds tanker med os og hans kærlighed. Vi har noget længere end vores eget liv, nemlig Guds evighed.

Jeg har tænkt på, at det måske alligevel er svært at begribe, det jeg har stået og sagt. Hvordan taler Helligånden til os? Han er jo usynlig! Ja, men Gud taler til os gennem sit ord. Vi har beskæftiget os meget med Bibelen til præst, og igennem Bibelen taler Gud. Det er her, vi får øje på vores synd, hører om dom og

retfærdighed, og det er og derigennem, Helligånden lyser på Jesus. I konfirmander har alle sammen valgt et konfirmationsord, som I kan huske og tage med jer i livet. Og når Bibelen bliver levende for os, bliver vores hjerte et kødhjerte. Kun Guds ånd, der virker i os, kan gøre det under, og derfor er dette ord fra ham og vores "ja" til ham noget af det mest dyrebare, der sker på denne festdag.

Følg Jesus, for så får vi nemlig ryddet helt op i forhold til Gud.

Amen!

Tale til konfirmanderne.

Kære konfirmander!

Jeg vil gerne sige noget mere til jer. Det jeg har sagt, var også til jer, så glem det ikke. Først af alt, så har jeg en gave. Vi har jo læst en del i Bibelen undervejs, og jeg har anbefalet jer at læse i den. Jeg var også så frimodig eller dumdristig at udlove en belønning til de konfirmander, der ville læse hele Bibelen igennem inden konfirmationen. Det har Randi gjort – endda sideløbende med andre bøger. Derfor: 200,- til Randi.

Så vil jeg gerne sige tak for tiden, vi har haft sammen i konfirmandstuen. En fast del i forløbet har været kage, og hermed tak til forældre for, hvad I har bagt eller bragt. Vi skal også nævne konfirmandlejren i januar som et stort og sjovt højdepunkt. Her lavede vi ikoner over konfirmationsordet, som nu kan komme hjem og hænge på væggen. Vi har haft et par gæstelærere: Daniel fortalte os noget om Jesus, og Signe fra adamogeva.dk talte om identitet, seksualitet og køn. Hun har sandelig lavet en lille hilsen til jer...

Vi har også været med til juniorklub og IMU. Vi har lavet meget, hørt meget, leget, bedt, læst i Bibelen, samlet ind til Liberia i Afrika, været stille sammen, lært Trosbekendelsen og Fadervor. Alt sammen ting, som jeg håber I vil tage med jer frem i livet.

Det har været skønt at mødes med jer om tirsdagen, og I har taget del i undervisningen på en god måde. I har også været engageret i at få tilrettelagt dagen i dag – både med sangene, bønnerne – og I har presset på for at høre Kim Larsen. Derfor hørte vi "Unge smukke mennesker" med billederne til, og for et par uger siden kom der en sang fra Victoria, som er så god, at vi tager den med i dag...

Jeg har taget noget med fra TV, som I måske genkender? Hvad ligner det her?

X-faktor! Det er nemlig rigtigt.

Benjamin, Kristian, Andrea, Maria og Bea, Echo... og alle de andre fra x-factor. Dem har mange fulgt intenst de sidste mange uger.

Alle har de kunnet synge, så de små hår i nakken har rejst sig. De har kunnet optræde på scenen med selvsikkerhed. De har haft noget udefinerbart, som end ikke Thomas Blachman har kunnet nedgøre – noget, der har gjort, at de brændte igennem til hver enkelt seer, så man ikke var i tvivl om, at her stod en stjerne.

De har haft dét, som konceptmagerne så genialt har kaldt x-faktoren.

Så kan man spørge sig selv: Har jeg x-faktor? Hvad kan jeg? Der er ikke noget i vejen med at gå efter at opnå noget, men man kan også føle sig uduelig i sammenligning med stjernerne og tænke: "Jeg kommer aldrig op på en sådan scene". Der er mange, der i de næste år vil spørge jer, hvad I kan, måske også styre jer i en bestemt retning og vil, at I skal opnå noget og bevise jeres værd. Der vil være fokus på, hvordan I kommer igennem uddannelsessystemet og ind på arbejdsmarkedet. Karakterer, vurderingssamtaler, egnethed er ord, som I vil høre igen og igen.

Måske har I også set "Løvens hule". Det er noget af det samme – man kommer ind foran løverne og skal præsentere sig selv og sit produkt, og så har jeg lagt mærke til, at der igen og igen bliver spurgt om værdi. De taler om værdiansættelsen – hvad er du værd?

Det er lidt som i x-faktor. Hvad kan du? Og mange bliver sorteret fra. Det begynder med audition med op til 2000 deltagere, og så bliver ni valgt, og hen over 8 aftener bliver den ene efter den anden sorteret fra. Mange taber og nogle bliver hængt ud. Du skal hele tiden præstere, og du skal kunne noget, før du er noget værd...

Se, det her x-faktor-skilt kan noget særligt. Det kan nemlig blive til noget andet...

Nu hedder det ikke x-faktor, men Kristus-faktor. På græsk begynder Kristus faktisk med X.

Kristus-faktor er noget helt andet end x-faktor. Her er man noget, før man gør noget. Her har man uendelig værdi på forhånd. Man er barn – ligesom hjemme i familien, hvor man heller skal vurderes, inden man bliver elsket. Sådan er Gud også. Det er ikke, fordi vi altid gør det rigtige – tværtimod gør vi alle noget forkert. Det er det kors, der holder alt ondt borte fra os.

Vi ved selvfølgelig godt, at meget ondt kan ramme os alligevel, både fysisk og psykisk.

Korset forhindrer jo ikke en bil i at køre os ned, hvis uheldet er ude. Det forhindrer heller ikke andre i at sige grimme ting om os, som gør os kede af det, og det forhindrer ikke, at mennesker, vi holder af, skændes. Det afholder heller ikke os fra at gøre noget ondt mod andre. Men det holder vores inderste kerne sund og stærk. Fordi vi ved, at vi bærer kærlighedens mærke.

Hvis det gik efter fortjeneste, så blev vi alle sammen sorteret fra, for den eneste, der har Kristus-faktor i sig selv, er Jesus – men gennem troen på Jesus giver Gud os Kristus-faktor. Alle, der tager imod ham, er vindere.

Da I blev døbt, blev korset tegnet over jeres pande og bryst. I blev døbt med Kristus-faktor. Det kan man miste igen, hvis man mister troen på Jesus, men her ved konfirmationen hører I, at Gud aldrig tager sine løfter tilbage. Korset bliver også

tegnet for jer ved konfirmationen, så der får I konfirmander også Kristus-faktor. Og ved velsignelsen får vi alle sammen Kristus-faktor.

X-faktor og Kristus-faktor – det er to vidt forskellige ting. Om man har x-faktor eller ej er ikke så vigtigt, men Kristus-faktoren er vigtig, både i livet nu og i evigheden. Kristus-faktoren giver os en grundlæggende identitet som elskede af Gud, uanset hvad vi gør eller ikke gør. Den giver os mod til at gå ud i livet og også stå i modgangen. Nogle har allerede mødt modgang i rigelige mængder. Så meget, at vi måske har været ved at bukke under for det. Men når det gør allermost ondt, og når vi er allermost kede af det, så gælder det om at mærke korset inden i og se, om der ikke stråler nyt mod ud i os fra det. Kristus-faktoren forener os med Kristus selv i troen her i livet og for altid i det evige liv. Kristus-faktoren har uendelig værdi. Til slut vil jeg derfor ønske jer tillykke med Kristus-faktoren, Guds velsignelse over dagen i dag og jeres liv! Husk Helligåndens projektør, som både lyser på jer og på Jesus med al sin kærlighed.